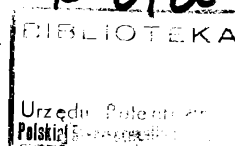


15 października 1927 r.

URZĄD PATENTOWY



B 61d 29/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 6205.

Kl. 20 c 27.

Naamlooze Vennootschap Machinerieën-en Apparaten Fabrieken
(Utrecht, Niderlandy).

Pokrywa do latarni gazowych wagonów kolejowych.

Zgłoszono 9 października 1924 r.

Udzielono 2 listopada 1926 r.

Pierwszeństwo: 17 października 1923 r. (Niemcy).

Pokrywy gazowych latarni w wagonach kolejowych mają za zadanie dopuszczanie świeżego powietrza dla spalania gazu w zamkniętej lampie i odprowadzanie spalin. Wymaga się przytem, żeby pokrywa chroniła wnętrze latarni od lotnego pyłu, deszczu i śniegu, bo to powodowałoby zanieczyszczenie wnętrza lampy i ewentualne uszkodzenie siatki żarowej.

Pokrywa musi mieć również taki kształt i takie wymiary, żeby w czasie jazdy nie powstawały w lampie wiry, co powodowałoby drżenie płomienia gazowego. Pokrywy takie wyrabiano dotąd z blachy, spajając je z wielu części i powlekając emalią dla zabezpieczenia przeciw zżeraniu. Pokrywy te spełniały wprawdzie swoje zadanie, lecz jak doświadczenie wykazało, ulegały szyb-

ko zniszczeniu wskutek działania czynników zewnętrznych i wewnętrznych.

Wyrób tych pokryw z innego materiału, np. z żeliwa, napotyka na trudności, ponieważ ze względu na kanały dla powietrza i spalin nie można tych pokryw wykonać z jednego kawałka, a łączenie odlanych części śrubami pociągałoby za sobą konieczność obróbki, co powiększałoby znacznie koszt wyrobu, przyczem wiercenie i gwintowanie otworów byłoby niejednokrotnie wręcz niemożliwe, z powodu wielkiej twardości części żeliwnych.

Niniejszy wynalazek umożliwia zastosowanie żeliwa dzięki temu, że wszystkie części są łatwe do odlania i można je połączyć zapomocą jednej jedynej śruby zalanej w jednej z tych części tak, jak wska-

zuje rysunek. W poszczególnych częściach nie potrzeba wiercić otworów ani ich gwintować lub piłować.

Część *a* pokrywy jest odlana z pierścieniem *b*, z którym łączą ją żebra *c*. W górnej części rury odpływowej *a* jest zalana śruba *d*. Talerz *f* wspiera się w miejscu *g* na odpływowej rurze *a*, a jednocześnie utrzymuje w punkcie *i* kopułę ochronną *h*, przymocowaną zapomocą śruby *k*, która równocześnie łączy też czaszę *m* z rurą *a*.

Powietrze potrzebne do spalania wchodzi w miejscach *x* pomiędzy powierzchnie przewodnicze talerzy *f* i *b*, a płynąc w kierunku kreskowanej strzałki dostaje się do wnętrza lampy, podczas gdy spaliny, płynące w kierunku strzałek, oznaczonych pełną linią, przechodzą środkiem pokrywy do otworów *n* w rurze odpływowej *a*, poczem otworami *o* w kopule *h* przedostają się nazewnątrz. Kurz lub woda deszczowa, któraby się dostała około otworów *o* może wyjść znowu z kopuły około miejsc *e*, pomiędzy kopułą *h* i talerzem *f*. Korzystne jest to, że odległość wzajemna obu talerzy *f* i *h* w miejscach *i* jest większa od przekroju wszystkich otworów razem. Kołnierz *p* jest tak dobrany, że można go nałożyć na pierścienie dawniejszych pokryw blasza-

nych, wobec czego nowe pokrywy można wstawiać bez trudności na miejsce dawniejszych.

Tak wykonane części pokrywy są wymienne i są znacznie trwalsze od dawniejszych pokryw z emaljowanej blachy, których nie można też było naprawiać (ich poszczególnych części), ponieważ były one ze sobą spawane.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pokrywa dla latarń gazowych wagonów kolejowych, znamieną tem, że poszczególne części pokrywy, wykonane jako odlewy, są ze sobą połączone zapomocą jednej tylko śruby.

2. Pokrywa według zastrz. 1, znamieną tem, że sumaryczny przekrój otworów wylotowych (*o*) jest mniejszy od wolnego przekroju między kopułą (*h*) i powierzchnią przewodniczą talerza (*f*).

Naamlooze Vennootschap
Machinerie en
Apparaten Fabrieken.
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

